

Sygn. akt I ACz 1366/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Zbigniew Ducki

Sędziowie: SA Andrzej Struzik (spr.)

SA Hanna Nowicka de Poraj

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko S. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie przewodniczącego składu orzekającego w Sądzie Okręgowym w Krakowie z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt I C 228/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Andrzej Struzik SSA Zbigniew Ducki SSA Hanna Nowicka de Poraj

Sygn. akt I ACz 1366/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem przewodniczący składu orzekającego w Sądzie Okręgowym w Krakowie zwrócił pozew.

W uzasadnieniu wskazał, że zarządzeniem z dnia 15 lutego 2017 r. powód został wezwany do usunięcia braków pozwu poprzez: sprecyzowanie żądania pozwu, tj. podanie kto jest pozwany w sprawie i dlaczego oraz jakiej kwoty domaga się od każdego z pozwanych (czy może od wszystkich solidarnie i dlaczego), przedłożenie odpowiedniej co do ilości pozwanych odpisów pozwu, uiszczenie kwoty 22.500 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu – wszystko w terminie 7 dni, pod rygorem zwrotu pozwu. Powyższe zarządzenie zostało doręczone powodowi w dniu 21 marca 2017 r. i w wyznaczonym terminie, tj. do dnia 28 marca 2017 r. powód wszystkich braków pozwu nie uzupełnił. Jak wynika z pisma z dnia 29 marca 2017 r. powód jako pozwanego wskazał S. P., od którego domaga się kwoty 450.000 zł. Nadto wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

Przewodniczący wskazał, że pomimo wystosowanego wezwania, pozew nadal pozostaje obarczony brakami formalnymi, gdyż powód nie wyjaśnił dlaczego domaga się zasądzenia kwoty 450.000 zł od S. P.. Przytoczone wyjaśnienia przez powoda tak w pozwie, jak i w piśmie z dnia 29 marca 2017 r. mają charakter nader chaotyczny i niezgodny z zasadami logiki. Na podstawie lektury wyjaśnień powoda co do podstaw żądania kwoty od pozwanego S. P. na jego rzecz, niemożliwym jest ustalenie motywów żądania. Wypowiedź powoda porusza wiele niekompletnych wątków i dotyczy różnych osób (m.in. kradzieży auta, dostępu do akt postępowania prowadzonego przez prokuratora, porwania dzieci), nie dających się połączyć w logiczną całość. Powód w treści pism wielokrotnie powtarza te

same sformułowania. Nadto wątpliwy jest charakter cywilny sprawy, bo wyjaśnienia powoda zdają się skupiać wokół rzekomej kradzieży auta terenowego. Na podstawie tak sformułowanego pozwu, strona pozwana nie miałaby możliwości ustosunkowanie się do niego w sposób rzeczowy i merytoryczny. Tym samym powód nieprecyzyjnie określił żądanie i nie przytoczył okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie względem pozwanego stosownie do art. 187 § 1 k.p.c. Zarządzenie o zwrocie pozwu zostało oparte na przepisie art. 130 § 1 i 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wywiódł powód kwestionując jego zasadność.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Punktem wyjścia rozważań musi być regulacja art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którą jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. W oparciu natomiast o § 2 zd. 1 tego przepisu po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Dodatkowe wymogi formalne odnoszące się do pozwu zawiera art. 187 § 1 k.p.c. Pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać m.in.: dokładnie określone żądanie, a w sprawach o prawa majątkowe także oznaczenie wartości przedmiotu sporu, chyba że przedmiotem sprawy jest oznaczona kwota pieniężna oraz przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a w miarę potrzeby uzasadniających również właściwość sądu.

W niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu I instancji, że podstawa faktyczna żądania pozwu (nawet jeśli przyjąć, że żądanie dotyczy zapłaty kwoty 450.000 zł od pozwanego) nie została w taki sposób przedstawiona, by mogła być przedmiotem procedowania w sprawie i by pozwany miał możliwość odniesienia się do żądań pozwu. Wywód powoda w tym zakresie jest nieczytelny i niejednoznaczny. Obszerne sformułowanie tak pisma inicjującego postępowanie, jak i kolejnych pism, z powołaniem się na szereg okoliczności mających odzwierciedlać niekorzystne wobec niego zachowania, nie zmienia faktu, że przedmiotem postępowania cywilnego może być tylko jednoznacznie sformułowane żądanie zawierające klarowne uzasadnienie z podaniem konkretnych faktów na jego poparcie. Tak pozew, jak i pismo uzupełniające złożone w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia jego braków formalnych takiej wystarczającej (czytelnej) informacji nie zawiera. Nie zostało też dostatecznie sprecyzowane z jakiego tytułu dochodzi zapłaty – jako odszkodowanie, zadośćuczynienie, czy innej, co ma też znaczenie w kontekście podstawy faktycznej żądania. Dlatego zasadny był zwrot pozwu, jako obarczonego brakami formalnymi, uniemożliwiającymi nadanie sprawie prawidłowego biegu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

SSA Andrzej Struzik SSA Zbigniew Ducki SSA Hanna Nowicka de Poraj